

عنوان مقاله:

ارزیابی اقتصادی-اجتماعی افزایش درصد نفوذ منابع انرژی تجدیدپذیر تحت سیاست گذاری های بخش انرژی

محل انتشار:

بیست و نهمین کنفرانس بین المللی برق (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

هادی صادقی - بخش برق دانشکده فنی مهندسی دانشگاه شهید باهنر کرمان - ایران

مسعود رشیدی نژاد - بخش برق دانشکده فنی مهندسی دانشگاه شهید باهنر کرمان - ایران

امیر عبدالهی - بخش برق دانشکده فنی مهندسی دانشگاه شهید باهنر کرمان - ایران

خلاصه مقاله:

امروزه انتشار گازهای گلخانه ای و به دنبال آن تغییرات شرایط آب و هوایی و گرمایش زمین، بخش تولید انرژی الکتریکی را به یکی از مهمترین حوزه ها برای بازنگری در مقررات، اعمال محدودیت ها، و ارائه راهکارهای مختلف در راستای کاهش گازهای گلخانه ای مبدل نموده است. از جمله راهکارهای ارائه شده، تدوین طرح هایی تحت عنوان سیاست های انرژی، با هدف ترویج منابع انرژی تجدیدپذیر می باشد. علی رغم بدیهی بودن اثربخشی این سیاست ها در افزایش درصد نفوذ منابع انرژی تجدیدپذیر، اینکه این سیاست ها چگونه بر کلیتی چون رفاه اجتماعی (سود تولیدکننده و مازاد رفاه مصرف کنندگان انرژی الکتریکی) اثر میگذارند، موضوعی است که کمتر به آن توجه شده است؛ از این رو در مقاله حاضر سعی در آشکارسازی هر چه بیشتر این موضوع در چهارچوب برنامه ریزی توسعه تولید می گردد. بدین منظور ابتدا با ترکیب یکی از رایج ترین سیاست های انرژی تحت عنوان سیاست تعهد در سهم با قابلیت دادوستد با مسأله برنامه ریزی توسعه تولید، مدلی جامع برای برنامه ریزی توسعه از دید یک شرکت تولیدی ارائه می شود. مدل مزبور در قالب یک مسأله غیرخطی آمیخته با اعداد صحیح (MINLP) در محیط نرم افزار بهینه سازی گمز پیاده سازی، و با استفاده از بهینه ساز BARON طی دو سناریو مختلف حل می گردد. سپس، با توجه استراتژی های بهینه بدست آمده برای توسعه تولید، به ارزیابی رفاه اجتماعی در چهارچوب مورد نظر پرداخته می شود. در این میان شاخصیمناسب نیز با عنوان شاخص قیمت مجازی، برای ارزیابی مازاد رفاه مصرف کنندگان، متاثر از افزایش درصد نفوذ منابع انرژی تجدیدپذیر، ارائه می گردد.

کلمات کلیدی:

رفاه اجتماعی، سیاست های انرژی، منابع انرژی تجدیدپذیر، برنامه ریزی توسعه تولید، برنامه ریزی غیرخطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315944>

